Additive Noise Models: Identifiability, Learning Algorithms, Hidden Variables and Cycles

بهراد منیری دانشکدهی مهندسی برق دانشگاه صنعتی شریف

bemoniri@ee.sharif.edu

فهرست مطالب

١																											ز	در	بو	ی	ماي	ناس	شا	بل	ں قا	یاو	نضا	ۊ	١
١																														ر ہ	ىتغ	ِ م	ً دو	ت	حال		١.١	١	
۴				•	•		•	•			•						•		•		•		•						ره	في	مت	ند	چ	ت	حال		۲. ۱	١	
۶																														ی	ئير;	دگ	، یا	ای	تمھ	ريا	لگو	١	۲
۶																													I	RΕ	SI	Т	بتم	رري	الكو		١.١	٢	
٧																Ir	nd	ep	eı	nd	lei	ıc	е	S	co	$r\epsilon$	ر :	، ب	ننى	مبن	ی	ها	بتم	رړ	الگو		۲. ۱	٢	

۱ قضایای قابل شناسایی بودن

در این بخش به بررسی مدلهای نویز جمعی در حالاتی که هیچ Common Cause مشاهده نشده ای در سیستم وجود ندارد میپردازیم. در مدلهای نویز جمعی، هدف محدود کردن مجموعهی توابعی است که در آن به جستوجوی توابع تولید کننده SCM میگردیم. مراجع ما در این بخش، مقالات [۲]، [۴] و [۵] هستند. این مقالات به بررسی قضایای Identifiability در مدلهای نویز جمعی پرداخته اند. ما در این بخش به بررسی قضایای مطرح شده در این مقالات پرداخته و در آخر محدودیتهای آنها را با هم مقایسه میکنیم.

تعریف ۱.۱. یک مدل نویز جمعی پیوسته را به صورت زیر تعریف می شود:

$$S_i: S_i = f_i(\mathbf{P}\mathbf{A}_i) + N_i, \quad j = 1, 7, ..., p$$
 (1)

که در آن PA_j مجموعهی والدین X_j هستند و متغیرهای نویز، N_j دارای چگالی احتمالی اکیداً مثبت می باشند و مستقل اند. همچنین در این بخش فرض می شود گراف مولد داده ها یک DAG است.

قضیه ۱.۱. درمدلهای نویز جمعی، شرط $Causal\ Minimality$ معادل این است که توابع f_j نسبت به هیچ یک از متغیرهایشان ثابت نباشند.

۱.۱ حالت دو متغیره

.Hoyer et al در مقالهی [۲] قضیهی زیر را در مورد قابل شناسایی بودن ANM در حالت دو متغیره اثبات میکند. در ادامه به بررسی دقیق این قضیه پرداخته و بحث خواهیم کرد که در چه شرایطی، در یک مدل جمعی، از روی چگالی احتمال مشترک قادر به شناسایی کامل جهت علّی نیستیم.

قضيه ۲.۱. فرض كنيد داشته باشيم

$$\begin{cases} X = N_x \\ Y = f(X) + N_y \end{cases}$$

اگر برای هر x,y با شرط $\phi'(x) \neq \nu''(y-f(x))$ حل معادلهی دیفرانسیل زیر نباشد:

$$\xi''' = \xi'' \left(-\frac{\nu'''f'}{\nu''} + \frac{f''}{f'} \right) - \mathsf{T}\nu''f''f' + \nu'f''' + \frac{\nu'\nu'''f''f'}{\nu''} - \frac{\nu'(f'')\mathsf{T}}{f'}, \tag{Y}$$

که در آن $\log(p_X)$ و جهت با نویز جمعی پیوسته در جهت دیگر وجود نداشته و جهت علّی، با داشتن توزیع مشتق توابع $\nu:=\log(p_{N_Y})$ و γ به علّی، با داشتن توزیع مشترک متغیرها قابل شناسایی است. در شرط فوق، آرگومان توابع و مشتق توابع γ و γ

اثبات. فرض کنید که گراف قابل شناسایی نباشد و دو گراف با جهتهای متضاد بر این دادهها قابل برازش باشد. در این صورت خواهیم داشت:

$$p(x,y) = p_n(y - f(x))p_x(x) = p_{\tilde{n}}(x - g(y))p_y(y)$$
. (Y)

در نظر بگیرید: log-liklihood در نظر بگیرید: π

$$\pi(x,y) := \log p(x,y) = \nu(y - f(x)) + \xi(x), \tag{(4)}$$

از طرف دیگر، بنا بر معادلهی (۳) داریم:

$$\pi(x,y) = \tilde{\nu}(x - g(y)) + \eta(y) \tag{2}$$

با مشتق گیری از این معادله خواهیم داشت:

$$\frac{\partial^{\mathsf{Y}}\pi}{\partial x\partial y} = -\tilde{\nu}''(x-g(y))g'(y) \qquad \mathfrak{g} \qquad \frac{\partial^{\mathsf{Y}}\pi}{\partial x^{\mathsf{Y}}} = \tilde{\nu}''(x-g(y))\,.$$

در نتیجه داریم:

$$\frac{\partial}{\partial x} \left(\frac{\partial^{\mathsf{Y}} \pi / \partial x^{\mathsf{Y}}}{\partial^{\mathsf{Y}} \pi / (\partial x \partial y)} \right) = -\frac{\partial}{\partial x} g'(y) = \circ. \tag{9}$$

از معادلهی (۴) به دست میآید:

$$\frac{\partial^{\mathsf{Y}} \pi}{\partial x \partial y} = -\nu''(y - f(x))f'(x), \tag{V}$$

و همچنين

$$\frac{\partial^{\mathsf{Y}} \pi}{\partial x^{\mathsf{Y}}} = \frac{\partial}{\partial x} \left(-\nu'(y - f(x))f'(x) + \xi'(x) \right) = \nu''(f')^{\mathsf{Y}} - \nu'f'' + \xi'', \tag{A}$$

که در آن آرگومانها برای خوانایی بیشتر حذف شدهاند. از معادلهی (۷) و (۸)

$$\frac{\partial}{\partial x} \left(\frac{\frac{\partial^{\mathsf{Y}}_{\pi}}{\partial x^{\mathsf{Y}}}}{\frac{\partial^{\mathsf{Y}}_{\pi}}{\partial x \partial y}} \right) = -\mathsf{Y} f'' + \frac{\nu' f'''}{\nu'' f'} - \xi''' \frac{\mathsf{Y}}{\nu'' f'} + \frac{\nu' \nu''' f''}{(\nu'')^{\mathsf{Y}}} - \frac{\nu' (f'')^{\mathsf{Y}}}{\nu'' (f')^{\mathsf{Y}}} - \xi'' \frac{\nu'''}{(\nu'')^{\mathsf{Y}}} + \xi'' \frac{f''}{\nu'' (f')^{\mathsf{Y}}} \,.$$

بر اساس معادلهی (۶)، عبارت فوق برابر صفر است یعنی:

$$\xi''' = \xi'' \left(-\frac{\nu'''f'}{\nu''} + \frac{f''}{f'} \right) - \mathsf{T}\nu''f''f' + \nu'f''' + \frac{\nu'\nu'''f''f'}{\nu''} - \frac{\nu'(f'')\mathsf{T}}{f'}$$

با بازنویسی این معادله بر حسب توابع اصلی مساله داریم:

$$p_x''' = p_x'' p_n'' f' \left(-\frac{p_n'''}{(p_n'')^\mathsf{T}} + \frac{f''}{p_n''(f')^\mathsf{T}} \right) + p_n'' f' \left(-\mathsf{T} f'' + \frac{p_n' f'''}{p_n'' f'} + \frac{p_n' p_n''' f''}{(p_n'')^\mathsf{T}} - \frac{p_n' (f'')^\mathsf{T}}{p_n''(f')^\mathsf{T}} \right).$$

П

سوال مهمی که در این ا مطرح می شود این است که در چه شرایطی، قادر به تشخیص جهت از روی چگال مشترک نیستیم. قضیه ی زیر به ما می گوید که در صورتی که به صورت کاملاً تصادفی از مدل های نویز جمعی یک مدل را انتخاب کنیم، احتمال قابل شناسایی نبودن جهت علّی صفر است.

v''(y-f(x))f'(x)=vقضیه ۲.۱. اگر برای مجموعه ی توابع f و توزیع نویزهای خارجی داده شده ، برای یک g خاص ، و توزیع g در یک فضای سه بعدی زندگی می کند. g شمارا جواب داشته باشد ، یا جوابی نداشته باشد ، توزیع g در یک فضای سه بعدی زندگی می کند.

از آنجا که مجموعهی توزیعهای پیوسته بینهایت بعدی است، برای "اکثر" مدلهای نویز جمعی، جهت علّی قابل شناسایی است.

اثبات. y فیکسای در نظر بگیرید به طوری که $\phi = (y - f(x))f'(x) \neq 0$ در همهی xها به جز تعدادی شمارا برقرار باشد. برای هر x داده شده، بنا بر قضیه y . ۲.۱ یک معادله ی دیفرانسیل برای y به دست می آوریم:

$$\xi'''(x) = \xi''(x)G(x,y) + H(x,y),$$
(4)

که در آن H و G برابرند با

$$G:=-\frac{\nu'''f'}{\nu''}+\frac{f''}{f'}$$

و

$$H := - \mathsf{T} \nu'' f'' f' + \nu' f''' + \frac{\nu' \nu''' f'' f'}{\nu''} - \frac{\nu' (f'')^\mathsf{T}}{f'} \,,$$

با حل این معادلهی دیفرانسیل برای ξ'' داریم

$$\xi''(x) = \xi''(x_{\circ})e^{\int_{x_{\circ}}^{x} G(\tilde{x}, y)d\tilde{x}} + \int_{x_{\circ}}^{x} e^{\int_{\hat{x}}^{x} G(\tilde{x}, y)d\tilde{x}} H(\hat{x}, y)d\hat{x}. \tag{1.}$$

مجموعه ی توابع ξ ای که در معادله ی دیفرانسیل مذکور صدق میکنند، در یک زیرفضای سه بعد ی آفین زندگی میکنند که با سه عدد $\xi(x_*), \xi'(x_*), \xi'(x_*), \xi'(x_*)$ تابع به طور یکتا تعیین می شود. در نتیجه اثبات کردیم که برای یک تابع و مجموعه ی توزیع نویزهای خارجی داده شده، مجموعه ی تویزیع احتمال Xهایی که به اجازه ی وجود یک مدل برعکس می دهند، در یک زیرفضای سه بعدی از فضای بی نهایت بعدی توزیع های پیوسته هستند.

با وجود اینکه احتمال اینکه برای یک مدل نویز جمعی، مدل نویز جمعی دیگری در جهت مخالف وجود داشته باشد بسیار بسیار نادر است، این سوال مطرح است که در چه شرایطی برای یک مدل نویز جمعی چنین اتفاقی رخ می دهد. Zhang et al. در [۵] پنج دسته مدل نویز جمعی معرفی می کند و اثبات می کند هر مدل نویز جمعی غیر قابل شناسایی از تابع چگالی احتمال، به ناچار در یکی از این دسته ها قرار می گیرد.

قضیه ۴.۱. فرض کنید $X_{\gamma} = f_{\gamma}(X_{\gamma}) + N_{\gamma}$ باشد و N_{γ} نیز نویزی $full\ support$ و مستقل از X_{γ} باشد، تابع f_{γ} سه بار مشتق پذیر بوده و همچنین معادله ی $X_{\gamma} = f_{\gamma}(X_{\gamma})$ باشد، و $f_{\gamma}(x_{\gamma})$ تنها در تعدادی متناهی نقطه ی $f_{\gamma}(x_{\gamma})$ بار مشتق پذیر بوده و همچنین معادله ی $f_{\gamma}(x_{\gamma})$ باز $f_{\gamma}(x_{\gamma})$ و جهت بر عکس وجود داشته باشد، به این معنا که $f_{\gamma}(X_{\gamma})$ باشد، یکی از پنج حالت زیر برقرار است.

تعاریف دقیق عبارات به کار رفته در جدول فوق را در تعریف زیر آوردهایم:

تعریف ۲.۱. فرض کنید p چگالی احتمال یک توزیع پیوسته p باشد.

Table 1: All situations in which the PNL causal model is not identifiable

	p_{e_2}	$p_{t_1} (t_1 = g_2^{-1}(x_1))$	$h = f_1 \circ g_2$	Remark
I	Gaussian	Gaussian	linear	h_1 also linear
II	log-mix-lin-exp	log-mix-lin-exp	linear	h_1 strictly monotonic, and $h'_1 \rightarrow$
				0 , as $z_2 \to +\infty$ or as $z_2 \to -\infty$
III	log-mix-lin-exp	one-sided asymptoti-	h strictly monotonic,	_
		cally exponential (but	and $h' \to 0$, as $t_1 \to $	
		not log-mix-lin-exp)	$+\infty$ or as $t_1 \to -\infty$	
IV	log-mix-lin-exp	generalized mixture of	Same as above	_
		two exponentials		
V	generalized mixture	two-sided asymptoti-	Same as above	_
	of two exponentials	cally exponential		

• $c_1 c_7 c_7 > \circ g$ است اگر وجود داشته باشند c_1, c_7, c_7, c_7, c_7 به نحوی که $c_1 < \circ g$ به صورتی که $c_1 < \circ g$

$$\log p(x) = c_1 \exp(c_1 x) + c_2 x + c_3.$$

ست اگر وجود داشته باشد $c \neq \circ$ به نحوی که one-sided asymptotically exponential P

$$\frac{d}{dx}\log p(x) \to c$$

 $x \to \infty$ یا $x \to -\infty$ وقتی

 $c_7 \neq \circ$ و $c_1 \neq \circ$ است اگر وجود داشته باشند $c_1 \neq \circ$ و $c_2 \neq \circ$ است اگر وجود داشته باشند $c_1 \neq \circ$ و $c_2 \neq \circ$

$$\frac{d}{dx}\log p(x) \to c_{\mathsf{V}}$$

قتی
$$x \to -\infty$$
 و

$$\frac{d}{dx}\log p(x) \to c_{\mathsf{Y}}$$

 $x o \infty$ وقتی

وجود داشته باشند به نحوی generalized mixture of two exponentials Q وجود داشته باشند به نحوی $d_1, d_2, d_3, d_4, d_5, d_6$ و داشته باشیم: $d_1, d_2, d_3, d_5 = d_1, d_2 = d_3$

$$\log p(x) = d_1 x + d_7 \log(d_7 + d_7 \exp(d_{\Delta} x)) + d_5.$$

۲.۱ حالت چند متغیره

تا اینجا برای حالت دو بعدی، نشان دادیم در حالت generic یک توزیع احتمال، اجازه ی وجود مدل نویز جمعی در هر دو طرف را نمی دهد. در این بخش به تعمیم این قضیه از دوبعدی به حالت چندبعدی می پر دازیم. مرجع اصلی ما در این بخش مقاله ی [۴] است. این مقاله قضیه ای بسیار جالب را مطرح می کند که عنوان می کند هنگامی یک قضیه ی Identifiability دو بعدی داریم در چه صورتی می توان آن را به حالت چندبعدی تعمیم داد. برای ورود به این بحث مقاله ی [۴] مثالی جالب را مطرح کرده که در این گزارش نیز به همان شیوه ی مقاله عمل می کنیم.

مثال ۱.۱. SCM زیر را در نظر بگیرید:

$$\begin{cases} X_{\uparrow} = N_{\uparrow} \\ X_{\uparrow} = f_{\uparrow}(X_{\uparrow}) + N_{\uparrow} \\ X_{\uparrow} = f_{\uparrow}(X_{\uparrow}) + aX_{\uparrow} + N_{\uparrow} \end{cases}$$
(11)

 X_{Y} و X_{Y} و X_{Y} در آن $N_{\mathsf{Y}} \sim \mathrm{Normal}(\circ, \sigma_{\mathsf{Y}}^{\mathsf{Y}})$ ، $N_{\mathsf{Y}} \sim \mathrm{Normal}(\circ, \sigma_{\mathsf{Y}}^{\mathsf{Y}})$ ، $N_{\mathsf{Y}} \sim \mathrm{t-student}(\nu = \mathsf{Y})$ که در آن $N_{\mathsf{Y}} \sim \mathrm{Normal}(\circ, \sigma_{\mathsf{Y}}^{\mathsf{Y}})$ ، $N_{\mathsf{Y}} \sim \mathrm{t-student}(\nu = \mathsf{Y})$ که در آن $N_{\mathsf{Y}} \sim \mathrm{Normal}(\circ, \sigma_{\mathsf{Y}}^{\mathsf{Y}})$ ، $N_{\mathsf{Y}} \sim \mathrm{t-student}(\nu = \mathsf{Y})$ که در آن $N_{\mathsf{Y}} \sim \mathrm{Normal}(\circ, \sigma_{\mathsf{Y}}^{\mathsf{Y}})$ ، $N_{\mathsf{Y}} \sim \mathrm{t-student}(\nu = \mathsf{Y})$ که در آن $N_{\mathsf{Y}} \sim \mathrm{Normal}(\circ, \sigma_{\mathsf{Y}}^{\mathsf{Y}})$ ، $N_{\mathsf{Y}} \sim \mathrm{t-student}(\nu = \mathsf{Y})$

$$X_{\mathbf{Y}}|X_{\mathbf{Y}} = x_{\mathbf{Y}} = c + aX_{\mathbf{Y}}|X_{\mathbf{Y}} = x_{\mathbf{Y}} + N_{\mathbf{Y}}$$

برای هر x_1 یک معادله ی خطی گاوسی است در حالی که هیجیک از معادلات اصلی SCM گاوسی خطی نیستند. میتوانیم SCM دیگری بسازیم که در توزیع مشاهداتی تفاوتی با SCM اصلی نداشته باشد:

$$\begin{cases} X_{\uparrow} = M_{\uparrow} \\ X_{\Upsilon} = g_{\Upsilon}(X_{\uparrow}) + bX_{\Upsilon} + M_{\Upsilon} \\ X_{\Upsilon} = g_{\Upsilon}(X_{\uparrow}) + aX_{\Upsilon} + M_{\Upsilon} \end{cases}$$

$$(17)$$

به نظر می رسد باید شرطی بر روی توزیعهای شرطی قرار دهیم!

برای بیان شرط قابل شناسایی بودن از توزیع احتمال مشاهداتی، به یک تعریف نیاز داریم:

تعریف ۲.۱. یک مدل نویز جمعی با n متغیر را در نظر بگیرید. این مدل را یک مدل نویز جمعی محدودشده می نامیم اگر برای هر $\mathbf{PA}_j\setminus\{i\}\subseteq\mathbf{S}\subseteq\mathbf{ND}_j\setminus\{i,j\}$ به طوری که $\mathbf{S}_j\setminus\{i\}=\mathbf{PA}_j$ و تمام مجموعه های $\mathbf{PA}_j\setminus\{i\}$ به طوری که $\mathbf{PA}_j\setminus\{i\}=\mathbf{S}_j$ به نحوی که وجود داشته باشد \mathbf{S}_j

$$\left(f_j(x_{\boldsymbol{PA}_j\setminus\{i\}},\underbrace{\cdot}_{X_i}), P(X_i|X_{\boldsymbol{S}}=x_{\boldsymbol{S}}), P(N_j)\right)$$

در شرایط قضیهی (۲.۱) صدق کند.

قضیه ۵.۱. فرض کنید که $X = \{X_1, X_7, \dots, X_n\}$ توسط یک مدل نویز جمعی محدودشده با گراف G تولید شده باشند و فرض کنید $P(\mathbf{X})$ نسبت به G شرط G شرط G از روی توزیع در این صورت G از روی توزیع احتمال G قابل شناسایی است.

برای اثبات این قضیه نیاز به یک لم گرافی داریم که Chickering در سال ۱۹۹۵ اثبات کرده است [۱].

لم ۱.۱. فرض کنید G و G دو DAG روی مجموعهی متغیرهای X باشند. فرض کنید P(X) چگالی احتمالی همواره مثبت دارد که نسبت به G و G مارکوف هستند و شرط G مشبت دارد که نسبت به G و G مارکوف هستند و شرط G هستند و شرط G داشته باشیم: G و G داشته باشیم: G داشته باشیم:

- G' در G و X o Y در Y o L
- $\mathbf{S} \subseteq \mathbf{ND}_Y^{G'} \setminus \{L\}_{\mathscr{I}} \; \mathbf{S} \subseteq \mathbf{ND}_L^G \setminus \{Y\} \; \bullet$

اثبات. (قضیهی (۵.۱))

برهان خلف:فرض کنید دو مدل نویز جمعی محدود شده با این توزیع احتمال وجود داشته باشند. یکی با گراف G و دیگری با گراف متفاوت G. دو متغیر G و G برا بر اساس لم فوق انتخاب میکنیم و مشابه لم فوق، میگیریم G و G دیگری با گراف G دو متغیر دو متغیری و بنویسید G دو G دو متغیر بازن معناست که G دو متغیر دو بنویسید G دو نام معناست که G دو متغیر دو بنویسید دو نتیجه می توان به معادله ی زیر رسید:

$$L^* = f_L(\mathbf{q}, Y^*) + N_L \quad N_L \perp \!\!\!\perp Y^*$$

برای G' هم با استدلال مشابه می توان به معادله ی زیر رسید:

$$Y^* = g_Y(\mathbf{r}, L^*) + N_Y \quad N_Y \perp \!\!\! \perp L^*$$

 \Box این در تناقض با فرض مدل نویز جمعی محدود شده است پس فرض خلف باطل بوده و G و G برابرند.

نکتهی بسیار جالبی که در این قضیه وجود دارد این است که میتوان آن را برای هر قضیهی Indentifiability دیگر کنتهی بسیار جالبی که در این قضیه وجود دور. به طور مثال به کمک آن میتوان LINGAM و یا Post Non-Linear Additive نیز به کار برد، به شرط عدم وجود دور. به طور مثال به کمک آن میتوان Noise Model و یا Noise Model.

۲ الگوریتمهای یادگیری

در این بخش به بررسی الگوریتمهای یادگیری گراف مربوط به یک SCM از دادهی محدود به فرض اینکه در SCM مدل نویز جمعی برقرار باشد، پرداخته و الگوریتمهای مختلف مطرح شده را با هم مقایسه میکنیم. مراجع ما در این بخش مقالات [۴] و [۳] هستند.

۱.۲ الگوریتم RESIT

این الگوریتم توسط .Peters et al. سال ۲۰۱۴، در [Y] معرفی شده است. ایده اصلی این الگوریتم این است که برای هر X_i اگریتم X_i برای هر X_i برای هر X_i باشد داریم X_i باشد داریم X_i باشد داریم X_i به طور کلی برای هر X_i اگریتم این است که

Algorithm 1 Regression with subsequent independence test (RESIT)

```
1: Input: i.i.d. samples of a p-dimensional distribution on (X_1, \ldots, X_p)
 2: S := \{1, \dots, p\}, \pi := []
 3: PHASE 1: Determine causal order.
 4: repeat
       for k \in S do
          Regress X_k on \{X_i\}_{i \in S \setminus \{k\}}.
          Measure dependence between residuals and \{X_i\}_{i \in S \setminus \{k\}}.
 7:
       Let k^* be the k with the weakest dependence.
 9:
       S := S \setminus \{k^*\}
       pa(k^*) := S
11:
       \pi:=[k^*,\pi]
                            (\pi \text{ will be the causal order, its last component being a sink})
13: until \#S = 1
14: PHASE 2: Remove superfluous edges.
15: for k \in \{2, ..., p\} do
       for \ell \in pa(\pi(k)) do
16:
17:
          Regress X_{\pi(k)} on \{X_i\}_{i \in pa(\pi(k)) \setminus \{\ell\}}.
          if residuals are independent of \{X_i\}_{i\in\{\pi(1),...,\pi(k-1)\}} then
18:
19:
             \operatorname{pa}(\pi(k)) := \operatorname{pa}(\pi(k)) \setminus \{\ell\}
          end if
20:
       end for
21:
22: end for
23: Output: (pa(1), ..., pa(p))
```

الگوریتم RESIT در هر مرحله یک Sink Node را تشخیص داده و حذف میکند. برای تشخیص یک Sink نیز از ویژگی $N_i \perp \!\!\! \perp \!\!\! \perp \!\!\! \setminus \{X_i\}$ استفاده میکند.

روی بقیهی متغیرهای گراف هر مرحله، متغیری که باقی مانده ی رکرسیون مربوط به از دیگر متغیرها میشود. با رگرس کردن هر متغیر روی بقیهی متغیرهای گراف هر مرحله، متغیری که باقی مانده ی رگرسیون مربوط به از دیگر متغیرها مستقل تر (مثلاً با p-value روی بقیهی متغیرهای باشد را به عنوان یک sink در نظر میگیریم. با حذف این راس، مجدداً یک DAG دیگر به وجود می آید که در آن همین روند را روی آن تکرار می کنیم. با این کار می توان به یک Causal Order برای متغیرها به وجود می آید که در آن همین روند را روی آن تکرار می کنیم. با این کار می توان به یک عال وجود دارد . از این گراف شروع رسید. در فاز دوم، برای شروع فرض می شود که اگر $\pi(i) < \pi(i) < \pi(j)$ ، از $\pi(i) < \pi(i)$ به نخوی که هر بار یک متغیره $\pi(i)$ بار از رگرسیون کنار گذاشته شود. در هر رگرسیون، اگر باقی مانده رگرسیون از متغیرهایی که در Causal Order بالاتر از $\pi(i)$ هستند مستقل شد، ارتباط $\pi(i)$ را حذف می کنیم.

الگوریتم RESIT در مرحله ی اول خود $O(n^7)$ تست آماری انجام می دهد و در مرحله ی دوم نیز تعداد تست های Bayesian Network است. چند جمله ای بودن این الگوریتم بسیار عجیب است زیرا مسائل معمول در $O(n^7)$

Learning اکثراً NP-Hard هستند. با این وجود الگوریتم RESIT برای n های بزرگ قابل استفاده نیست زیرا در صورتی که در انجام تست آماری دچار خطا شویم، خطا به شدت در مراحل بعد منتشر شده و باعث می شود به طور قابل ملاحظه ای از گراف اصلی دور شویم.

۲.۲ الگوریتمهای مبتنی بر Independence Score

یک دسته ی دیگر از الگوریتم های یادگیری در مدلهای نویز جمعی، الگوریتم های مبتنی بر score هستند. یک الگوریتم دیگر برای یادگیری ساختار مدلهای نویز جمعی محدود شده، این است که تمام DAG ها را enumerate کنیم و تست های استقلال مطرح شده را با آنها چک کنیم ولی مساله این است که این روش لزوما یک گراف Causal Minimal به ما نمی دهد. برای حل این مشکل یک penalized independence score تعریف کرده و آن را برای گراف ها محاسبه می کنیم و این معیار را مبنای انتخاب گراف قرار می دهیم.

$$\widehat{G} = \operatorname{argmin}_{G} \sum_{i=1}^{n} \operatorname{DM}(res_{i}^{G, \operatorname{RM}}, res_{-i}^{G, \operatorname{RM}}) + \lambda \# \operatorname{edges}$$

در آن RM روش رگرسیون ما و DM یک معیار استقلال است. res_i مقدار باقی مانده ی رگرسیون X_i است وقتی آن را بر روی تمام parent هایش رگرس می کنیم و res_i باقی مانده ی رگرسیون است

مراجع

- [1] CHICKERING, D. M. A transformational characterization of equivalent bayesian network structures. in *Proceedings of the Eleventh Conference on Uncertainty in Artificial Intelligence* (1995), UAI'95, pp. 87–98.
- [2] HOYER, P. O., JANZING, D., MOOIJ, J. M., PETERS, J., AND SCHÖLKOPF, B. Nonlinear causal discovery with additive noise models. in *Advances in Neural Information Processing Systems 21*. 2009, pp. 689–696.
- [3] Nowzohour, C., and Bühlmann, P. Score-based causal learning in additive noise models. Statistics 50, 3 (2016), 471–485.
- [4] Peters, J., Mooij, J. M., Janzing, D., and Schölkopf, B. Causal discovery with continuous additive noise models. *J. Mach. Learn. Res.* 15, 1 (Jan. 2014), 2009–2053.
- [5] Zhang, K., and Hyvärinen, A. On the identifiability of the post-nonlinear causal model. in *Proceedings of the Twenty-Fifth Conference on Uncertainty in Artificial Intelligence* (Arlington, Virginia, United States, 2009), UAI '09, pp. 647–655.